

Rapid Eye og Aaben Dans: W/hole

Samuel Gustavsson og Petter Wadsten har gang i sand og spande og siden borestativ i den spektakulære forestilling 'W/hole'. Foto: Søren Meisner

Et mesterligt makkerpar

01-09-2019

'W/hole' forener spektakulære og visuelle kvaliteter med oplevelsen af to nycirkusteaterartister i særklasse.

Det rumler faretruende i mørket. Men når lille tætte - ikke tykke - Petter og lange tynde Samuel dukker op i spotlyset, bliver man straks overbevist om, at her er ingen fare på færde.

De to jonglører med meget mere er et mesterligt makkerpar, der manøvrerer lige sikkert og målrettet med spande og skovle og filosofiske dybsindigheder om huller. Det er selvfølgelig - ikke tilfældigt, at forestillingen hedder 'W/hole', og Petter og Samuel går seriøst til værks.

Ingen huller er for små eller store, for besværlige eller farlige til at tiltrække deres nysgerrighed og med ustyrlig energi og rørende komik drage publikum med ind i deres fascinerende verden.

'Der er et huuul midt i spanden', sang en anden stor komiker Dirch Passer, og her bliver både hul og spande flere og flere undervejs, og det bliver sjovere og sjovere at se på. Samtidig med, at de to medvirkende er fremragende til ordløst at kommunikere med publikum og hinanden.

Petter og Samuel danser ikke, men de har en dejlig dansende lethed i kroppen og i alle deres vilde bevægelser, som er imponerende veltimede og fortællende. De giver sig heller ikke af med at jonglere med klassiske bolde og køller. Her er der anderledes smæk for skillingerne, når de balancerer rundt med store tunge skovle og flyvende sand. Selv om det er lidt af en flot planlagt showstopper, når den ene pludselig står på den andens skovlblad.

Gravalvorlig komik

Men først viser en film, hvordan verdens dybeste hul bliver boret. Det begynder i Murmansk på Kola-halvøen tilbage i 1970, og til storslået sang fra et russisk mandskor tælles der meter for meter for vores undrende øjne. Boringen stopper i 1992 ved 12.262 meter, men naturligvis tiltrækker resultatet et par hul-nørder som Samuel og Petter. De vil til Murmansk.

Længe tror man, at de vil grave et meget langt hul, en tunnel, til Kolahalvøen, for skjult bag en træplade graver de løs. Men nej. Makkerparret indleder opbygningen af en formidabel trækonstruktion, der med en del skønne afbrydelser stort set varer resten af forestillingen, og som viser Rapis Eyes berøringsflade med det fabelagtige svenske Cirkus Cirkör. Arbejdet foregår sindrigt og med dyb koncentration. Det er seriøst, det her, signalerer de med komisk gravalvorlige ansigter.

Mon den meget store konstruktion skal bruges til en eller anden form for skrupskør befording til Murmansk? Helt forkert. Resultatet af de fælles anstrengelse bliver til et borestativ med et dejligt langt bræt, hvor de kan sidde side om side og til sidst sænke sig ned og forsvinde i russernes dybe borehul. Eller er det - gys - et af universets største mysterier, de sorte altopslugende huller, der nu skal udforskes? Hvem ved.

Sådan sluttet ringen - og 'W/hole'- i 2019 med en scene, der fornemt forener forestillingens store spektakulære og visuelle kvaliteter med oplevelsen af to nycirkusteaterartister i særklasse. Deres originalitet, humor og kropslige udfoldelser er stærkt anbefalelsesværdige og kan hamle op med det meste, der kan ses på en skærm.

Af: Randi K. Pedersen

FAKTA

Rapid Eye og Aaben Dans: W/hole -

Instruktion: Nina Kareis. Scenografi og kostumer: Signe Beckman. Lys: Sonja Lea. Lyd: Alice Carreri. Supervision: Catherine Poher og Thomas Eisenhardt. Producent: Betina Rex. Medvirkende: Petter Wadsten og Samuel Gustavsson. Aldersgruppe: fra 12 år. Varighed: 55 minutter. Turneforestilling. Set 31. august på Scenen i Laboratoriet i Roskilde, hvor den spiller 2. september (kl. 9,00 og 11,00). Derefter 7.-9. november på Dynamo Workspace i Odense og bl.a. i april 2020 i Oulu i Finland. <https://abendans.dk> & www.rapidey.dk

A masterful double act

01-09-2019

W/hole combines visual spectacle with the sight of two new-circus artists in a class of their own.

We hear an ominous rumbling sound in the darkness. But as soon as the spotlight reveals the small, compact –not chubby– figure of Petter, and the tall, slender Samuel, then it's clear that that we are not in danger. These two are jugglers but also more than that. They are a masterful double act who, purposefully and with a steady hand, manipulate buckets, shovels and philosophical profundities on the subject of holes. It is, of course, no accident that the piece is called W/hole and Petter and Samuel go at it with due seriousness. No holes are too small or large, too tricky or dangerous to awake their curiosity, and they draw us into their fascinating world with an uncontrollable energy and a touching comedic sense. Another great comedian, Dirch Passer once sang "Theres a hoooolle in the bucket", and in this piece more and more holes and more and more buckets are used to greater and greater comic effect. All the while, these two performers display their extraordinary skill at communicating wordlessly with each other and the audience. Petter and Samuel do not dance as such, yet there is a dancing lightness to their bodies and in all of their wild movements which is impressively well-timed and communicative. Neither do they work with classic ball or club juggling. Instead they give us our money's worth in other ways, performing balancing numbers with large heavy shovels and trickling sand. They even give us a beautifully set-up showstopper when one is suddenly perched on the scoop of the other's shovel.

Deeply serious comedy

But first we see a film, depicting the drilling of the deepest hole in the world. This begins in Murmansk, on the Kola peninsula back in 1970. To the stirring sounds of a Russian male-voice choir, the depth is counted off, meter by meter, before our admiring gaze. Drilling stopped in 1992 at 12,262 meters. Naturally this achievement attracts the interest of a pair of hole-nerds such as Samuel and Petter. They must go to Murmansk. For a while we believe that they will dig a very deep hole, a tunnel all the way to the Kola peninsula, for behind a wooden panel they seem to be digging furiously. But no. The pair begin to build a formidable wooden construction which, apart from one beautiful interruption, stands onstage for the rest of the show, and which illustrates the interface between Rapid Eye's work and that of the wonderful Swedish Cirkus Cirkör. With ingenuity and deep concentration they work on. Their comically deadpan visages leave us in no doubt of the seriousness of this enterprise.

Could this oversized construction be some kind of madcap transportation to Murmansk? Wrong. The end result of their combined efforts seems to be a drilling platform with a nice long plank on which they can sit side by side, to eventually sink down and disappear into the Russian's deep borehole. Or are they about to explore – ulp! – one of the greatest mysteries of the universe, the black, all-consuming holes. Who knows?

And so we complete the circle – and W/hole-in 2019, with a scene which outstandingly combines visual spectacle with the sight of two new-circus artists in a class of their own. Their originality, humour and expansive physicality comes with the strongest recommendation, and they are more than a match for almost anything that can be watched on a screen.

By: Randi K. Pedersen